

بررسی ارتباط حمایت اجتماعی با سطح متابعت از رژیم های درمانی توصیه شده در بیماران دیابتی

فیروزه رضائی کارگر^{*} سهیلا کربندي^۲

چکیده

دیابت بیماری هزینه بری می باشد بنابر این محدودیت های اجتماعی اقتصادی بیماران عامل قابل توجهی جهت فهم متابعت آنان به شمار می آید. یکی از این عوامل فقدان حمایت اجتماعی جهت رهبری یک شیوه زندگی فعال و سالم است. با عنایت به اهمیت این عامل، مطالعه ای با هدف تعیین ارتباط حمایت اجتماعی با متابعت بیماران مبتلا به دیابت نوع II از رژیم های درمانی توصیه شده انجام پذیرفته است.

این مطالعه توصیفی تحلیلی بر روی ۲۵۰ بیمار مبتلا به دیابت نوع II مراجعه کننده به مرکز تحقیقات دیابت استان خراسان صورت گرفته است. این بیماران به روش نمونه گیری غیر احتمالی و مبتنی بر هدف انتخاب شده بودند.

با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یکطرفه، بین میانگین نمرات واحدهای پژوهش بر حسب شغل در دو جنس و نیز درآمد خانوار اختلاف آماری معنی دار به دست نیامد. در تحلیل همبستگی خطی متابعت با حمایت اجتماعی ارتباط آماری معنی دار حاصل شد ($P=0.11$) که با زیر مقیاس شیوه زندگی / پایش نیز معنی دار بود ($P=0.09$).

نتایج این پژوهش نشان داد که با افزایش حمایت اجتماعی، متابعت افراد در زمینه های نیازمند به تغییر در شیوه زندگی، افزایش می یابد. اما در زمینه هایی که متابعت جدی و حیاتی تلقی می گردد با حمایت اجتماعی رابطه ای به دست نیامد. با این همه حمایت اجتماعی یکی از عوامل مهم در امر مراقبت و درمان بیماران دیابتی به شمار می آید که بایستی به آن توجه داشت.

واژه های کلیدی: متابعت، حمایت اجتماعی، بیماری دیابت نوع II

^۱ مربی پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مشهد (*مؤلف مسئول)

^۲ عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مشهد

مقدمه

دموگرافیک واحدهای پژوهش، ۲) پرسشنامه فعالیت‌های بیماران دیابتی جهت سنجش متابعت بیماران حاوی ۱۳ سوال که از دو زیرمقیاس شیوه زندگی / پایش و مصرف دارو / درمان واکنش‌ها تشکیل گردیده است. مقیاس آن شبیه سازی بصری بوده که بر روی یک خط صاف به فواصل منظم و مساوی از صفر تا ۱۰ نمره گذاری شده است. روایی محتوای این پرسشنامه مورد تأیید بوده است. چرا که بر اساس مطالعات گسترده Hernandez (۱۹۹۷) تهیه شده است. پایانی این پرسشنامه به روش آزمون مجدد به فاصله زمانی ۱۰ روز با مقدار ضریب همبستگی پیرسون (۰/۷۸) به تأیید رسیده است. انسجام درونی ابزار نیز به روش محاسبه ضریب آلفا کرونباخ (۰/۸۲) برای کل پرسشنامه و ضریب آلفا (۰/۸۱) برای ۷ سوال مربوط به خرده مقیاس شیوه زندگی / پایش و ضریب آلفا (۰/۷۲) برای ۴ سوال خرده مقیاس مصرف دارو / درمان واکنش‌ها مورد تأیید قرار گرفته است.^{۳)} ابزار حمایت اجتماعی شامل ۹ سوال که با مقیاس سه نقطه‌ای لیکرت (بلی، خیر، مطمئن نیستم) درجه بندی شده است و میزان برخورداری واحدهای پژوهش را از حمایت اجتماعی مورد بررسی قرار داده است. جهت تعیین روایی این فرم از روش اعتبار محتوی استفاده گردیده است و پایانی آن با استفاده از مطالعه راهنمای انجمن اسلامی ایران تعیین ضریب آلفا (۰/۰۸) تأیید گردید.^{۴)} پرسشنامه موانع اجتماعی یک ابزار پژوهشگر ساخته بود مشتمل بر ۹ سوال که به صورت دو گزینه‌ای (ثبت و منفی) است و عمدۀ ترین موانع موجود در برابر متابعت بیماران دیابتی را مورد سنجش قرار می‌دهد. در تعیین روایی این ابزار از روش اعتبار محتوی استفاده گردید و برای تعیین پایانی آن از روش آزمون مجدد استفاده شد که با رعایت فاصله زمانی ۲ هفته میان آزمون اول و دوم ضریب همبستگی فی برای هر سوال به تنهایی محاسبه که مقادیر آن بین (۰/۶۲ تا ۰/۱) متغیر بود.

معیارهای انتخاب نمونه عبارت بودند از: تمایل به شرکت در پژوهش، دارا بودن ملیت ایرانی، سن بین ۲۸ تا ۶۵ سال، درمان با قرص‌های کاهنده قند خون به تنهایی یا همراه با انسولین، گذشت حداقل یک سال از تشخیص دیابت و گذراندن حداقل یک دوره از کلاس‌های آموزش خود مراقبتی به شرط آن که، بیش از ۶ ماه از شرکت در کلاس‌ها گذشته باشد، عدم ابتلاء به

بیماران دیابتی جهت پیروی از رژیم‌های درمانی خود، در زمینه‌های اجتماعی با مشکلات متعددی مواجه هستند به گونه‌ای که دیابت امروزه یک مشکل جدی طبی - اقتصادی محسوب می‌شود و بار مالی عظیمی را بر دوش افراد و اجتماع تحمل می‌نماید L0 (۱۹۹۹). عدم متابعت و کنترل ضعیف قند خون در واقع موانع بزرگی در جهت تحقق مزایای بالقوه حاصل از درمان به شمار می‌آیند و هزینه‌های غیر قابل تخمینی را در زمینه‌های انسانی و اقتصادی به دنبال دارند Chan و Mdassiotis (۱۹۹۹). مطالعات متعددی در مورد دیابت و مسائل اجتماعی بیماران انجام پذیرفته است، و برخی از آن‌ها بر نقش حمایت اجتماعی جهت کنترل دیابت تمرکز داشته اند Fukunishi و همکاران (۱۹۹۸). به این دلیل که دیابت بیماری هزینه برقی می‌باشد، محدودیت‌های اجتماعی اقتصادی بیماران عامل قابل توجهی جهت فهم متابعت آنان است که یکی از این عوامل فقدان حمایت اجتماعی جهت رهبری یک Wishner شیوه زندگی فعال و سالم است Lutfey (۱۹۹۹). بنابراین متابعت دیابتی‌ها را بایستی از جنبه‌های اجتماعی و محیطی هم مد نظر قرار داد (Knecht ۲۰۰۰). این مطالب حاکی از اهمیت نقش عوامل اجتماعی به خصوص حمایت اجتماعی در زمینه رفتارهای متابعتی بیماران است. لذا این مطالعه با هدف تعیین ارتباط حمایت اجتماعی با متابعت بیماران دیابتی نوع II مراجعه کننده به مرکز تحقیقات دیابت استان خراسان انجام شده است تا پاسخی برای این پرسش که آیا بین حمایت اجتماعی و موانع اجتماعی با متابعت بیماران دیابتی نوع II مراجعه کننده به مرکز تحقیقات دیابت استان خراسان رابطه‌ای وجود دارد؟ به دست آید.

روش کار

مطالعه حاضر که از یک طرح تحلیل همبستگی برخوردار است مطالعه‌ای توصیفی - تحلیلی تک متغیره و یک گروهی بوده است که بر روی ۲۵۰ بیمار مبتلا به دیابت نوع II انجام گرفته است. نمونه‌ها به روش نمونه گیری غیر احتمالی و مبتنی بر هدف انتخاب شده بودند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش عبارت بودند از: ۱) پرسشنامه مربوط به ثبت مشخصات

جدول شماره ۳- مقایسه میانگین متابعت بر حسب سطوح درآمد خانوار

متابعت				
درآمد خانوار	تعداد	میانگین	انحراف معیار	
کمتر از حد کافی	۱۷۴	۱۰۳۴/۲۴	۱۶۳/۳۸	
حد کافی	۶۶	۱۰۰۹/۲۵	۱۸۳/۵۳	
بالاتر از حد کافی	۹	۱۰۲۷/۸۸	۱۵۲/۷۵	
کل	۲۴۹	۱۰۲۷/۳۸	۱۶۸/۲۹	
نتیجه آزمون	P=.۰۵۹۲	DF=۲	F=.۰۵۲۵	

در تحلیل همبستگی خطی متابعت با حمایت اجتماعی، ارتباط آماری معنی داری حاصل شد ($P=.۰۱۱$) که با زیر مقیاس شیوه زندگی / پایش نیز معنی دار بود ($P=.۰۰۹$). همچنین مواد اجتماعی با زیر مقیاس مصرف دارو / درمان واکنش ها رابطه ای منفی داشت هر چند که از نظر آماری معنی دار نبود ($p=.۰۶۵$) (جدول شماره ۴).

جدول شماره ۴- همبستگی متابعت با حمایت اجتماعی و مواد اجتماعی

واکنش ها	مشهود	مصرف دارو / درمان	متابعت	متغیر
	زندگی / پایش			
r = .۰۹۷	r = .۱۶۵	r = .۱۶۱		
n = ۲۴۶	n = ۲۴۷	n = ۲۴۶	حمایت اجتماعی	
p=.۱۲۸	p=.۰۰۹	p=.۰۱۱		
r = -.۱۱۷	r = -.۰۵۹	r = -.۰۷۵		
n = ۲۴۸	n = ۲۴۹	n = ۲۴۸	موانع اجتماعی	
p=.۰۶۵	p=.۰۳۵	p=.۰۲۲		

بحث و نتیجه گیری

در این پژوهش ارتباط منفی بین زیر مقیاس مصرف دارو / درمان واکنش ها و مواد اجتماعی یافت شد هر چند که از لحاظ آماری معنی دار نبود. اما مبین آن است که با افزایش مواد اجتماعية متابعت بیماران در این حیطه رو به کاهش می گذارد. همچنین ارتباط آماری معنی داری بین حمایت اجتماعی با متابعت بدست آمد ($P=.۰۱۱$). همچنین این ارتباط با زیر مقیاس شیوه زندگی / پایش نیز معنی دار بود ($P=.۰۰۹$) اما با زیر مقیاس مصرف دارو / درمان واکنش ها ارتباط معنی داری حاصل نشد. این بدان معنی است که هر چه حمایت اجتماعية افزایش می یابد، متابعت افراد در زمینه های نیازمند به تغییر در شیوه

دیابت نوع I و دیابت حاملگی، عدم کنترل دیابت تنها با رعایت رژیم غذایی (پرسشنامه فعالیت های بیماران دیابتی متابعت را در این نوع رژیم درمانی نمی سنجد)، عدم ابتلاء به هیپو گلیسمی در حین شرکت در پژوهش، عدم ابتلاء به روان پریشی، دمانس، عقب ماندگی ذهنی، یا هر گونه اختلال واضح روان شناختی که قبلًاً توسط پزشک متخصص تشخیص داده شده باشد.

نتایج

با استفاده از آنالیز واریانس یکطرفه، اختلاف آماری معنی داری در میانگین نمرات متابعت واحدهای پژوهش بر حسب شغل در دو جنس مذکور و مونث به دست نیامد (جدول شماره ۱ و ۲).

جدول شماره ۱- مقایسه میانگین متابعت بر حسب شغل در جنس مؤنث

شغل	تعداد	میانگین	انحراف معیار	متابعت
کارگر	۳	۱۱۵۰/۰۰	۱۳۲/۲۸	
کارمند	۵	۹۴۶/۰۰	۷۹/۵۶	
آزاد	۳	۱۰۸۰/۰۰	۲۱۰/۷۱	
بازنشسته	۷	۱۰۰۰/۰۰	۱۷۰/۰۹	
خانه دار	۱۶۷	۱۰۲۴/۴۴	۱۶۶/۷۳	
کل	۱۸۵	۱۰۲۳/۵۲	۱۶۵/۷۸	
نتیجه آزمون	P=.۰۳۶۴	DF=۴	F=.۱۰۸	

جدول شماره ۲- مقایسه میانگین متابعت بر حسب شغل در جنس مذکور

شغل	تعداد	میانگین	انحراف معیار	متابعت
کارگر	۶	۱۰۷۵/۰۰	۱۷۵/۸۱	
کارمند	۱۴	۱۰۲۱/۴۲	۱۳۰/۲۵	
آزاد	۲۶	۹۹۰/۷۶	۱۸۸/۱۶	
بیکار	۵	۱۱۰۵/۶۰	۲۲۴/۱۱	
بازنشسته	۱۳	۱۰۵۶/۱۵	۱۷۹/۴۶	
کل	۶۴	۱۰۳۸/۵۶	۱۷۶/۲۳	
نتیجه آزمون	P=.۰۴۸۷	DF=۴	F=.۰۸۷۰	

این آزمون تفاوت آماری معنی داری را در نمرات متابعت واحدهای پژوهش بر حسب درآمد خانوار نشان نداد (جدول شماره ۳).

استفاده نمایند، به نحو بهتری دیابت خود را کنترل می‌کنند. به عقیده او جهت کنترل بهتر دیابت، ترکیبی از شناسایی منابع و نیز برخورداری از منابع حمایت اجتماعی موثر است. نتایج تحقیق آن‌ها نیز نشان دهنده تاثیر حمایت اجتماعی بر کنترل دیابت Lo Maclean و (1998) نیز معتقدند که حمایت خانواده متغیری است که متابعت فرد را تحت تاثیر قرار می‌دهد و در تحقیق خود به این نتیجه دست یافته‌ند که حمایت اجتماعی، در واقع ادراک فرد را از وقایع استرس زا، از طریق ایجاد منابع اضافی جهت تطابق با استرس‌های خاص، تعدیل می‌نماید و بدین طریق است که فرد را به سمت کنترل بهتر قند خون پیش می‌برد. بنابراین با افزایش حمایت اجتماعی، فرد درک بهتری از وقایع استرس زای حاصل از متابعت از توصیه‌های درمانی خواهد داشت و قدرت خود را جهت تطبیق با شیوه جدید زندگی خود به نحو بهتری برآورد می‌نماید و در نتیجه انگیزه او برای متابعت افزایش می‌یابد. Fukunishi و همکاران (1998) به نتایج مطالعه ویلسون و سایرین اشاره دارند که مشابهت زیادی با نتایج پژوهش حاضر دارد. بدین ترتیب که آن‌ها دریافته‌ند حمایت اجتماعی یکی از قوی ترین و منسجم ترین پیش‌بینی کننده‌ها جهت رفتارهای مراقبت از خود برای انواع رژیم‌های درمانی متفاوت (انسولین و قرص) می‌باشد بنابراین حمایت اجتماعی از جمله عواملی است که اثر زیادی بر رفتارهای بهداشتی بیماران و کسب سلامتی دارد.

نتایج این تحقیق نشان داد که حمایت اجتماعی می‌تواند بر متابعت بیماران دیابتی موثر باشد و بالعکس فقدان حمایت اجتماعی و فقدان منابع اجتماعی در دسترس می‌تواند احساس کفایتمندی فرد را در رابطه با پیگیری درمان تحت تاثیر قرار دهد. بنابراین در طرح مراقبت از این بیماران بایستی موانع اجتماعی موجود در مسیر متابعت از توصیه‌های درمانی را شناسائی و تا حد امکان آنها را کاهش داد و یا راه‌های کنترل یا تطابق با آنها را به بیمار آموخت. به علاوه جهت افزایش انگیزه بیماران برای ایجاد تغییرات مطلوب در سبک زندگی و نیز افزایش اشتیاق آنان به انجام ورزش و رعایت رژیم غذایی بایستی به نقش منابع حمایت اجتماعی به خصوص نقش خانواده توجه داشت و آن را تقویت نمود.

زنگی نیز افزایش می‌یابد و افراد به نحو موثرتری قادرخواهند بود خود را با تغییرات جدید تطبیق دهند و روال قبلی زندگی خود را کنار گذارند. اما در زمینه‌هایی که متابعت جدی و حیاتی تلقی می‌گردد، با حمایت اجتماعی رابطه‌ای بدست نیامد. به عبارتی افزایش یا کاهش حمایت اجتماعی، تغییری در میزان متابعت بیماران در زمینه مصرف دارو و درمان واکنش‌های کاهش قند خون ایجاد نمی‌کند و فقط در زمینه‌های نقش حمایت اجتماعی موثر است که فرد بایستی از لذایذی همچون خوردن، چشم پوشی کند که این امر نیاز به انگیزه‌ای جدی داشته و عزم راسخ‌تری را طلب می‌کند و حمایت اجتماعی می‌تواند این دو عامل یعنی انگیزه و اراده بالا را تقویت نماید. Kyngas (1999) عنوان می‌نماید که انگیزه توسط حمایت و تشویق اطرافیان افزایش می‌یابد و به نوبه خود می‌تواند انرژی و قدرت اراده را جهت متابعت از رژیم‌های درمانی تحت تاثیر قرار دهد. یکی از مهمترین منابع دریافت حمایت اجتماعی در واقع خانواده فرد است، وی به نقل از Shillitoe و Christie (1990) بیان می‌دارد که ارتباط باز بین اعضاء خانواده موجب تشویق فرد به متابعت می‌گردد و به نقل از Miller و همکاران (1994) می‌نویسد تضاد و برخورد در خانواده و ارتباط ضعیف بین اعضاء آن با متابعت کم بیماران ارتباط دارد. او معتقد است یکی از عواملی که موجب افزایش متابعت می‌گردد انگیزه است که توسط حمایت و تشویق اطرافیان افزایش می‌یابد و نیز مطالعات بسیاری حمایت از سوی خانواده را از عوامل موثر بر متابعت ذکر کرده اند Lo (1999) و همکاران (1997)، Lahdenpera و Kyngas (1999) McDonald (1999) (1999) در تحقیق خود از نتایج پژوهش Hart و Schlenk (1984) یاد می‌نماید که ارتباط آماری معنی داری بین متابعت با حمایت اجتماعی بدست آورده که با نتایج پژوهش حاضر مطابقت دارد.

Fukunishi و همکاران (1998) معتقدند زمانی که دسترس فرد بالا باشد، افرادی که حمایت اجتماعی خوبی دریافت می‌دارند در مقایسه با افرادی که از حمایت اجتماعی ضعیفی برخور دارند، خیلی بهتر قادر به کنترل دیابت خود می‌باشند. نتیجه تحقیق ایشان نشان می‌دهد بیماران دیابتی که قادرند منابع حمایت اجتماعی در دسترس خود را شناسائی کرده و از آن

Hernandez, A. (۱۹۹۷). The development and pilot testing of the diabetes activities questionnaire, Applied Nursing Research. ۱۰ (۲), ۲۰۲-۲۱۱.

Knecht, M. (۲۰۰۰). Psychological features characterizing oral health behavior, diabetes self-care, health status among IDDM patients, oulu university Library.

Kyngas, H., & Lahdenpera, T. (۱۹۹۹). Compliance with hypertension and associated factors, J-Adv-Nurs. Apr. ۲۹(۴), ۳۲۶-۹.

Kyngas, H. (۱۹۹۹). A theoretical model of compliance in young diabetics, J-Clin-Nurs. Jan. ۸(۱), ۷۳-۸۰.

Lutfey, K.E., & Wishner, W.J. (۱۹۹۹). Beyond of compliance is adherence. Diabetes Care. Apr. ۲۲(۴), ۶۳۵-۹.

Maclean, D. & Lo, R. (۱۹۹۸). The non-insulin dependent diabetics, Aust-J-Adv Nurs, Jun - Aug. ۱۵ (۴), ۳۲-۴۲.

Mc Donald, P.E., et al. (۱۹۹۹). Nurses' perception: Issues that arise in caring for patients with diabetes, J-Adv-Nurs. Aug. ۳۰ (۲), ۴۲۵-۳۰.

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد و نیز مسئولین محترم مرکز تحقیقات دیابت استان خراسان تشكر و قدردانی به عمل می آید.

منابع

Chan, Y.M., Molassiotis, A. (۱۹۹۹). The relationship between diabetes knowledge and compliance among chinese with non-insulin dependent diabetes mellitus in Hong kong, J-Adv-Nurs. ۳۰ (۲), ۴۳۱-۴۳۸.

Collings, W.S., et al. (۱۹۹۷). Patient Self-administration of medication, Nurs-Stud. ۲۴ (۴), ۲۵۶-۲۶۹.

Lo, R. (۱۹۹۹). Correlates of expected success at adherence to health regimen of people with IDDM. J-Adv-Nurs. Aug; ۳۰ (۲), ۴۱۸-۴۲۴.

Fukunishi, I., et al. (۱۹۹۸). Perception and utilization of social support in diabetic control, Diabet-Res-clin-pract. (۴۱), ۲۰۷-۲۱۱.

SOCIAL SUPPORT AND DIET COMPLIANCE IN TYPE II DIABETIC PATIENTS

F. Rezaiy Kargar, M.S.*¹ S. Karbandi, M.S.^{*}

ABSTRACT

Diabetese is a serious medical-social problem, which imposes a great economic burden on patients, families and society. Considering that non-compliance of the patients has prominent effects on societies, it is necessary to consider this issue as a social problem.

Determining the relationship between social support and the level of compliance of diabetic patients, a descriptive study was conducted with ٢٥ type II diabetic patients, which were selected purposefully.

Results showed that social support and patient's adherence to the regimens had statistically meaningful relation. ($P=..11$), it also was through for the life style monitoring subscale ($P=..09$). Although it was not statistically meaningful with the social barriers but a negative correlation with treatment subscale was shown ($P=..50$).

To conclude, social support is one of the important factors that can influence diabetic patient's adherence to the therapeutic regimens and must be noted and considered for these patients.

Key Words:Adherence, Social support, Diabetese

* MS in Nursing, School of Nursing, Mashhad University of Medical Sciences and Health Services, Mashhad, Iran (*Corresponding author)

¹ Senior Lecturer, School of Nursing, Mashhad University of Medical Sciences and Health Services, Mashhad, Iran